

Mál nr. 378/2011**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Starfsmaður varð fyrir vörulyftara í lagerhúsnæði heildverslunar þann 20.5.2008.****Gögn.**

148. Málskot, móttækið 8.9.2011, ásamt fylgigögnum.

149. Bréf X, dags. 27.9.2011.

Málsatvik.

M starfaði sem vörubifreiðarstjóri hjá heildversluninni V. Er hann var að ná í vörur á brettum með handtjakki kvaðst hann hafa orðið fyrir því að rekast utan í annað vörubretti þannig að vörur féllu af því á gólfið. Er hann hafði sett þær að nýju upp á brettið hugðist hann fara aftur af stað aftur á bak með þær vörur sem hann hafði verið að ná í. Hafi hann þá fengið mikið högg á bakið. Hafi lyftara, eða svokölluðu tiltektartæki, verið ekið á hann, en tækinu hafi stjórnað A, 16 ára gamall. Hann hafi ekki haft réttindi til að stjórna lyftara.

A kvaðst hafa ekið tiltektartækinu á aksturssvæði sem er afmarkað frá tiltektarsvæði með gulum línunum. Skyndilega hafi hann séð M fyrir framan tiltektartækið, en M hafi komið gangandi út frá tiltektarsvæði. Hann hafi strax sleppt handfanginu og við það hafi straumur farið af tiltektartækinu og það stöðvast fljótlega, en áður en það gerðist hafi það lent á baki M. A kvaðst ekki hafa vinnuvélaréttindi, en hann hafi vitað að slík réttindi þurfi til að mega aka tækinu. Hann hafi hins vegar verið í þjálfun á tækinu til að öðlast tilskilin réttindi og hann hafi ekið því með vitund sinna yfirmanna.

Vitnið B, rekstrarstjóri hjá V, kvaðst ekki hafa vitað að A hafi verið látinn vinna á lyfturum og tiltektartækjum, en hann hafi vitað að A hafði ekki tilskilin réttindi til að stjórna slíkum tækjum. B kvaðst ekki hafa orðið vitni að atvikinu, en hann hafi séð upptöku af því sem hafi náðst í eftirlitsmyndavélakerfi fyrirtækisins. Þar hafi mátt sjá er M var að raða vörum, sem höfðu fallið á gólfið, upp á vörubrettið. Þá hafi A komið akandi á tiltektartækinu og stöðvað tækið vegna þrengsla sem þarna voru. Hann hafi svo ekið aftur af stað er hann sá að M var enn að raða kössum upp á vörubrettið. Er A hafi verið kominn að M hafi M stigið eitt skref aftur á bak og við það stigið í veg fyrir A og hafi M fengið vélarhlíf tiltektartækisins í bakið. M hafi ekki fallið í gólfið, en kastast til. A hafi stöðvað tiltektartækið um leið og óhappið gerðist.

Vitnið D, lagerstjóri hjá V, kvaðst hafa vitað að A hafði ekki vinnuvélapróf og A hafi verið á tiltektartækinu í umrætt sinn með hans samþykki. D kvaðst vera með kennsluréttindi fyrir lyftara og hann hafi verið að kenna á tækið.

Vitnið E, aðstoðarlagerstjóri hjá V, kvaðst hafa vitað að A var ekki með vinnuvélaréttindi, en talið í lagi að hann væri að vinna á tiltektartækinu þar sem hann hafi verið undir leiðsögn D sem hafi kennsluréttindi fyrir lyftara. E kvaðst hafa séð upptöku af atvikinu sem náðist á eftirlitsmyndavél í fyrirtækinu. Þar hafi sést er A kom að þar sem M hafi verið að vinna. A hafi stöðvað til að fylgjast með M og athuga hvort

hann ætlaði að ganga inn á akstursbrautina. Þar sem M hafi ekki gert sig líklegan til þess hafi A ekið af stað. Í sömu svifum hafi M stigið eitt skref aftur á bak og inn fyrir gula línu sem hafi afmarkað akstursbraut án þess að líta aftur fyrir sig og í veg fyrir tiltektartækið hjá A. Þetta hafi gerst svo hratt að A hafi ekki náð að stöðva tækið og það lent á öðrum fæti M.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu V hjá váttryggingafélaginu X. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Slysið var ekki tilkynnt lögreglu né Vinnueftirliti ríkisins er það gerðist. Þá mun upptaka af slysinu úr eftirlitsmyndavél, sem vitnin B og E gerðu grein fyrir í skýrslum sínum hjá lögreglu, ekki lengur vera til. Samkvæmt því sem fyrir liggur í málinu, þ. á m. ljósmyndum, varð slysið við mörk sérstaks tiltektarsvæðis, þar sem vörum er staflað á vörubretti, og akstursbrautar um lagersvæðið, en gul lína er sögð skilja að tiltektarsvæðið og akstursbrautina. Þá verður að telja ljóst samkvæmt frásögn vitnanna B og E af því sem sjá mátti á upptöku af atvikinu að A hafi komið akandi á tiltektartækinu að M þar sem hann var að stafla vörum á bretti sem höfðu fallið í gólfið. Þar sem M hafi ekki verið á akstursbrautinni hafi hann haldið ferð sinni áfram. Skyndilega hafi M svo stigið út á akstursbrautina í veg fyrir tiltektartækið og orðið fyrir því. Af þessu þykir mega ráða M hafi verið að taka vörur upp úr gólfinu alveg við akstursleiðina þannig A hafi séð ástæðu til að stöðvað tækið vegna hættu á að M myndi ganga í veg fyrir akstursleið þess. Er A hélt svo ferð sinni áfram virðist hann ekki hafa varað M við ferðum sínum. Með því sýndi hann gáleysi sem virða ber honum til sakar. Ber því V sem vinnuveitandi A ábyrgð á líkamstjóni því sem M varð fyrir. Ennfremur verður að telja ljóst að M sýndi nokkuð gáleysi er hann steig inn á akstursbrautina án þess að huga að ferðum annarra tækja í kringum sig. Ber hann því einnig ábyrgð á líkamstjóni sínu. Eftir atvikum öllum þykir rétt að V beri ábyrgð á tjóninu að helmingi og M beri einnig helming tjónsins sjálfur vegna meðábyrgðar sinnar.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að helmingi úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 1. nóvember 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.